

vedblive med at være, og sådan vil det vedblive med at udvikle sig.

Spionage er jo ikke noget nyt, og at spionage altid har benyttet sig af de mest avancerede muligheder inden for teknik og andet, det ved vi også. Det gælder stater imellem; det gælder i handel og i industri, og der er også kontraspio- nage. Sådan er det. Det meste af i hvert fald det, der foregår stater imellem, er jo – så langt vi overhovedet har chance for at påvirke det – til dette samfundets fordel. Men vi må så altså være forberedt på, at der er en kontraspio- nage, som ikke tager sigte på vores fordel.

Det er klart, at den nye teknik kræver mak- simal påpasselighed, og det har vi altså et antal ministre til. De er her til stede, og dem har jeg tillid til.

Jeg er ikke så bange for den beluring, der sker, når man opholder sig i det offentlige rum, i forretninger, stormagasiner, til sportskampe, på gader eller i tolden for den sags skyld, som vi alle kender til. I sikkerhedens interesse må vi finde os i ret meget overvågning. Der, hvor der mest alvorligt skal sættes ind, er over for pri- vatlivets fred og for statsikkerheden.

Jeg skal lige minde om, at der dog stadig væk findes en brevhemmelighed. Den er selvfølgelig ikke garanteret i diktaturstater, men i de fleste af de stater, vi i hvert fald er i alliance med og hos os selv, er der stadig væk brevhemmelighe- den. Der sendes stadig væk breve, endda ikke så få, og det kan man jo lige tænke på.

På CD's vegne skal jeg tage afstand fra det forslag til vedtagelse, der er fremsat her. Det kan vi ikke stemme for.

Jeg vil gerne udtale tillid til de tre ministre, justitsministeren, forsvarsministeren og forsk- ningsministeren, som forespørgslen er rettet til. Vi kan tilslutte os den redegørelse, som for- svarsministeren på regeringens vegne her kort har givet, og vi skal altså erindre om, at hvis man vil have tingene til sidste oplysning frem- lagt i offentligheden, så lytter den eventuelle fjende, den eventuelle modstander også med. Der var en plakat under krigen, der hed: Pas på hvad du siger, fjenden lytter også med.

Det er til samfundets tryghed, at der er visse ting, der ikke offentliggøres. Men Folketinget har institutioneret et apparat, der på befolkningens vegne følger med, og det har CD ingen grund til andet end at vise tillid og være tak- nemmelig for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg er meget skuffet over hr. Melchior's udtalelser her i dag, for hr. Melchior er jo en mand af høje retsprincipper.

Jeg ved ikke, om hr. Melchior har set filmen »Enemy of the State«, ellers vil jeg meget gerne låne hr. Melchior en kopi af den: Det er en film, som viser, hvordan den amerikanske efterret- ningstjeneste NSA foretager en overvågning, både ved hjælp af sit aflytningssystem og ved hjælp af sine satellitsystemer. Filmen beskriver altså, hvordan man i en sammenhæng med et større kriminalkomplot, det skal jeg ikke trætte hr. Melchior med, er i stand til at overvåge et menneske i det offentlige rum på en fuldstæn- dig grundlovsstridig måde.

Nu sagde hr. Melchior, at spionage har der altid været. Jamen er hr. Melchior ikke enig i, at vi står over for en form for overvågning, som er noget nyt på grund af de teknologiske mulighe- der, og at det altså rejser nogle forfatningsmæs- sige problemer, som ikke kan tackles med de gamle metoder, men som gør, at vi bliver nødt til at have et nyt regelsæt?

Hvis hr. Melchior er enig i det, og det bliver man næsten nødt til at være enig i, hvis man er et anstændigt menneske, som hr. Melchior er, så må vi altså også gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg noterede mig, at hr. Arne Melchior talte me- get for, at vi skulle sikre brevhemmeligheden og privatlivets fred.

Det, der er problemet med den sag her, er jo ikke primært efterretningsvirksomhed. Proble- met er, at den efterretningsvirksomhed, der foregår, automatisk giver adgang til private hjem. Det er derfor, vi har brug for en anden dagsorden og for at finde ud af, hvordan vi rent faktisk kan beskytte private hjem, således at man også reelt kan låse sine døre.

Det er en anden dagsorden, og derfor er der brug for nogle andre midler, måske en anden debat, end når man normalt snakker efterret- ningsvæsner. Vi har brug for at finde nogle sy- stemer, som sikrer, at borgerne faktisk også kan låse deres døre og forhindre, at efterretnings- væsenet kommer ind uden dommerkendelse.